

תורת אביגדור

פילזים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד גדל

פרשת וַאֲרָא תשפ"ב

בחזרה לגן

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת וארא תשפ"ב בחזרה לגן

שרולי רץ ככל יכולתו. שלושה ערבים שדדו כעת את הבנק וברחו עם שקיות אשפה ענקיות, מלאות בכסף ותלויות על כתפיהם. שרולי הרים אבן ענקית וגלגל אותה לכיוונם.

אחד הערבים היה מופתע כל כך, הוא מעד, החליק והפיל את שקית המזומנים כשהשטרות מתפזרות לכל עבר על הכביש. שני חבריו נעצרו בכדי לעזור לו לקום וללקט את הכסף, שרולי ניצל את ההזדמנות והקיף את שלושתם בחבל. "בואו נלך!" הם קראו בכעס כשרולי מהדק את החבל קושר אותם בחוזקה אחד אל השני.

יללות הסירנה מילאו את האויר כשניידות המשטרה וג'פים צבאיים התקרבו לזירה, שוטרים עטורים במדים החלו בתהליך מעצר הערבים. המפקד צעד לכיוונו של שרולי בחיוך רחב והושיט את ידו. "אתה עצרת את אחמד, עבדול ומוסטפה! אנחנו מנסים לתופסם כבר במשך שבועות! מה שמך ילד?"

שרולי חייך. "קוראים לי ישראל מאיר קפלן, אולם חברי מכנים אותי שרולי." הקהל הרחב שהתאסף סביב התחיל לקרא בלהט, "ישראל מאיר! ישראל מאיר! ישראל מאיר!"

"ישראל מאיר! האם אתה איתנו?" קרא הרב ברנדר מקדמת הכתה.

שרולי ניער את עצמו באחת מחלומותיו. "אה, כן, הרב." הוא אמר. "אני מקשיב."

בדיוק אז צלצל הפעמון המבשר על ההפסקה.

"רק דקה, ישראל מאיר." אמר הרב ברנדר כשכל הילדים רצו אל עבר הדלת. "אני רוצה לדבר איתך."

שרולי פסע באיטיות לכיוון שלחנו של הרב. "אני מתנצל על שריחפתי בשיעור," הוא אמר בנימה מתנצלת.

"זה בסדר, שרולי," אמר הרב ברנדר בנעימות. "זה עלול לקרות לכל אחד פעם ב... אולם אני מופתע שריחפת בזמן שדיברתי על פרשת השבוע. חשבתי

שמה שאמרת על המכות היה דווקא די מעניין. האם חלומך היה אף מעניין יותר?"

"אההמ... אני פשוט דמיינתי שאני באמצע לתפוס את שלושה שודדי בנק בדיוק כמו שעשה הילד בספר שזה עתה קראתי," אמר שרולי בביישנות. "פשוט, אנחנו לומדים על המכות כבר מהגן. אני כבר מכיר את החומר. זה נהיה כבר משעמם לשמוע על כך שוב ושב כל שנה מחדש. ולתפוס שודדים זה בהחלט דבר מרגש!"

"אההממ... הרהר הרב ברנדר. "האם אני צודק בהימור שהוריך קראו לך 'ישראל מאיר' על שם החפץ חיים?"

"אכן, זה בדיוק האדם שעל שמו הנני קרוי," חייך שרולי.

"אם כך," אמר הרב ברנדר. "תן לי לספר לך סיפור. פעם אחת מישהו הציץ דרך חור המנעול של חדרו של החפץ חיים. בוודאי שהוא לא היה אמור לנהוג כך, אולם האדם הזה היה כל כך מסוקרן לראות את מעשיו של הצדיק. ואכן, הוא ראה שהחפץ חיים ישב על מיטתו כשבידו חומש והוא קורא אודות המכות.

"אולם החפץ חיים לא רק קרא את הפסוקים. הוא למד בהתרגשות את הסיפור כאילו הוא מעולם לא שמע קודם לכן על קורות המצרים, הוא הגיב דברים כמו: 'מגיע להם!' ו'כל הכבוד להם!' בזמן שהוא קרא את הסיפור של בני ישראל במצרים."

"אני לא מבין," אמר שרולי. "החפץ חיים היה תלמיד חכם עצום. הוא בוודאי ידע כבר על המכות!"

"בוודאי שהוא ידע!" קרא הרב ברנדר. "אבל החפץ חיים עבד כדי להחיות לעצמו את הסיפור בכדי לחזק לעצמו את האמונה. המכות והדברים האחרים שקרו בתורה אינם סתם סיפורים לשמיעה. הם החיים שלנו! אז החפץ חיים למד את הפרשיות של המכות עם חשק רב! הוא נכנס לזה בהתרגשות רבה ונהנה מזה! ואני מוכן להמר על העובדה שהוא נכנס לזה בכזו התלהבות עד שהוא נהנה מזה יותר מאשר אתה התענגת מדמיוןך אודות תפיסת שודדי הבנק!"

"אז שרולי, מדוע שלא תנסה בעצמך בפעם הבאה שהנך לומד על המכות. אל תחשוב על זה כעל עוד סיפור ישן ששמעת מליוני פעמים."

"תדמיין לעצמך שאתה בעצמך אכן נמצא במצרים ומביט במצרים השותים את הדם, צפרדעים מקפצות לכל עבר וסלעים מקרח נופלים מהשמים עם אש שבוערת בתוכם!"

כשהרב ברנדר התחיל לפסוע אל מחוץ לכתה, הוא הבחין בשרולי שחזר למקומו והניח את סנטרו בכפות ידיו כולו אומר שהוא בדרך למסע חלומות נוסף.

"הכל בסדר, שרולי?" שאל הרב ברנדר, תוהה. "האם אינך יוצא לשחק עם חבריך בחצר?"

"שוטרים וגנבים אני יכול לשחק עם כולם כל יום, הרב," ענה שרולי. "אבל עכשיו אני רוצה לנסות את מה שעשה החפץ חיים ולחוות את המכות כאילו באמת הייתי במצריים!"

שבת שלום ומבורך!